

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marţi, Joi şi Sâmbătă.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe un an, 6 luni 3 n. 50 cr., 3 luni 1 n. 25 cr.
Pentru aşezările de pe Dună, 6 luni 4 n., 3 luni 2 n.
Pentru strălăte pe un an, 12 n., 6 luni 6 n., 3 luni 3 n.

Pentru abonamente şi inserţiuni a se adresa la:

Administraţia tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măgiorilor 47.

Correspondenţele stat a se adresa la:

Redacţiunea „Telegrafului Român”, strada Măgiorilor Nr. 37.

Recepţiile adresate se refuză. — Articuli inseraţi cu se însoţesc.

INSERTIUNILE

Pentru odată 12 cr., — de două ori 15 cr., — de trei ori 15 cr. Redacţiunile libere gratuite — şi timbre de 30 cr. pentru de gese publicare.

Sibiu, 2 Martie.

O scire proa de mare importanţă a adus telegraf.

Dela Petersburg se telegrafează cu datul 1/13 Martie:

„Agence russe” anunţă: **Îndată după ce a părăsit scola de călărie, o bombă fu aruncată sub trăsură împăratului Alexandru; trăsura fu zdrobită. Împăratul rămase neatinţ; însă a doua bombă îl lovi şi ruse pe picioarele împăratului, aşa încât împăratul a trebuit să fie transportat în cabinetul său, unde şi-a dat suflul.**

Detaliurile lipsese de comandă de-a dreapta, că cine au fost făptuitorii acestui atentat crud şi barbar tot odată. Nu se scie nici dacă atentatorii sînt prinşi.

Orîi cum va fi, faptă aceasta este detestabilă şi merită nu numai despreţul, dar şi condamnarea fiecărui om, care nu este lipsit de simţ de unitate.

Împăratul Alexandru II, născut la 29 Aprilie 1818, s'a suit pe tronul tatălui său Nicolae I, după moartea acestuia la 18 Februarie (2 Martie) 1855, fiind împăratul foarte puţin, când Rusia fusese umilită de puterile aliate Franca, Anglia şi Turcia.

Rusia, trântită la pământ, a fost silită a se „reculege”, şi împăratul Alexandru II a crezut, că a salutar pentru ţara stăpînita de densul a dezlătură iobăgia. Începutul s'a făcut cu iobăgia de pe domeniile coroanei. Încercarea cu ceilalţi de pe domeniile private a provocat resentimente în boierimea rusească, dată în ecle din urmă şi boierimea a trebuit să se plece.

Rusia, pentru a se reculege, avea însă lipsă de mai multe reforme politice în lăuntrul. Împăratul Alexandru, care începuşa aşa de bine cu reformele, trebuia se meargă înainte pe calea reformării. Nihilismul, plîntă veninoasă, crescută la umbra despotismului său sleia la libera libertăţi, nu putea prinde rădăcini, şi se punea un imperiu aşa mare, cum este al Rusiei periculului de a fi şgduit în temeliile lui.

Oprirea împăratului la calea jurnămetă a nutrit fanatismul nihilistic, care în acumularile sale a plămînit planurile inerte, spre a le aplica la persoana ţarului, asupra cărui după natura autocraţiei sale, ruseşti, zace toată povara conducător statului.

Nu sînt cunoscute şi încă în memorie atestatele cele multe asupra împăratului Alexandru. Rebolion cel grandios arangiat în 1877 pentru eliberarea creştinilor din Orient" a suspendat încercările asupra vieţii împăratului, însă după cum se vede nu le-a pus capăt.

Ţarul e mort. Aparatul cel mare de poliţie, pe faţă şi acuns, va lucra din toate puterile, pe lângă succursal armate, ca să atingă stîl de tragice pentru împărat să nu alină urmări de testabile. Este însă întrebarea, ce în Rusia, subînădit de guvern secret, de poliţie secretă, de societate organizată

cu tipografi, diare etc. suterane, când se face o spărtură aşă de mare în societatea rusească, se va potă astupa golul făcî de a suferi edicatul statutul de umărul unui omor ca cel vestit de firul electric?

Afară de întrebarea aceasta, se mai obtrunde şi alta, care priveşte politica externă. Fiul ţarului, care are să urmeze pe tron, oare nu va aduce vre-o schimbare în concertul puterilor europene?

Urmatorul lui Alexandru pe tronul rusec trece în ochii lumii de un panslavist şi antigerman. Dacă în adevăr el este acea de ce trece, atunci, chiar şi presupunînd, că afişa cheia, cum se stăpînesc elementele restrîngătoare în lăuntrul, va pute reziste tentaţiunilor pregătite de Fădelci? Dacă o Europă în cazul acesta este foarte în cumpană şi reformarea politică a Europei, prociată de Emil Girardin în zilele aceste, are să se pună în lucrare.

Moartea împăratului Alexandru II va avă urmări însemnate. Imperiul rusec şi cu el Europa este spus unei crise de cea mai mare intensitate.

Revisia politică.

Sibiu, 12 Martie.

În Budapesta s'a ivit o diferenţă între ministrul president Tisza şi între studenţii maghiari dela universitatea de acolo pentru serbarea zilei de minie (3/15 Martie). Ministrul president a cerut serbarea în piaţa marelui, după cum era proiectată, şi n'a primit nici deputaţiunea studenţilor (în 11 Martie n.), care voia să roage a revoca oprirea. Promisiunea, de a primi deputaţiunea în audienţă numai în 16 Martie a făcut impresiune rea în studenţi. Într-o adunare ţinută după rezoluţiunea acestor a decis a ruga pe deputatul Izvay să interloce pe ministrul pentru dispoziţiile prohibitive, eară serbarea se o ţină în cîmîntir. — Sperăm că incidentul acestei diferenţe între ministrul-president şi studenţii pentru serbarea în amintirea revoluţiei din 1848, nu va avă urmări mai agonomotose şi că un răspuns la eventuala interelare va termina afacerea.

În simul casei deputaţilor senatului în perial din Viena s'a ivit o crîsă parlamentară neastepată. Presidentul casei, dep. contele Coronini, a renunţat dela presiđu şi ca să nu vină în poziţiune de a fi reales s'abdis şi de mandatul de deputat. Causa acestei crise parlamentare, după diarele dela Viena, o dea se slăta în neînţelegerie dintre constituţionali şi federalişti. Luptele între partidele aceste devin din din zi în zi tot mai acute. Constituţionali, fiind în casa deputaţilor în minoritate, sînt în mare strîmtoare în urma acestui eveniment. Presiđu casei de bună samă are să vină în mîna unui federalist constituţionalilor germani.

Cestiuinea regelui României preocupă foarte mult diaristicul străin. O telegramă dela Bucureşti din 11 Martie publicată în diare ne spune, că în camera din Bucuresci, deputatul

Venescu a interplat pe guvern cu privinţa la scirea, că România are să devină regat şi dacă în afacerea aceasta guvernul a făcut vre-un pas la cabinetale străine. Ministrul-president Brătianu între apăsanele camerei a răspuns, că România este stat liber şi are dreptul a da suveranului şi titlu de rege şi dacă voiesce o de împărat.

Cele de mai sus sînt după diarele străine. Va fi bine, acum după ce avem „Românul” dinastie noastră să reproducem răspunsul min. president Brătianu cum îl aflăm în acel diaru. Estă ce cetim în „Românul” dela 1 Martie:

„D. Preşedinte al consiliului. Eu credeam mai înainte, că on. d. Venescu era preocupat de un simţment, care este general în toată ţara, adică acela, de a se da României titlul care îi se cuvine.

„Dor, să nu credeţi că guvernul a făcut ceva demersuri pe lungă putere pentru ca să dobîndim titlul de regat dela străini, şi acel agent ce drept căuta a desimînţi acest şgomot, î îndică ar fi fost contra dreptului nostru să se adrese la puteri, ca să ne dea ceea ce este un drept al nostru.

„Onor. d. Venescu vine însă şi ridică chestiune constituţională dacă trebuie să se facă această modificare în Constituţiune.

„Domnlor, Constituţiunea noastră dicea Domn; Domnul poate să fie şi împărat. (Apause).

„D. G. Venescu. D-lor deputaţi, am cerut un răspuns dela d. ministru; răspunsul mi s'a dat, este conform simţmentului meu şi mulţinesc.

„Domnul nostru a purtat şi poartă titlul de Maria Sca, Măestate, prin urmare, nu titlul din limbile străine are schimbă simţimţed lui. Eu sfid dar multămint în această privinţă cu explicările, care le-a dat, şi mai sînt earăşi multămint, că, prin răspunsul d-lui prim-ministru ţeara nu va mai fi îngrijiată de ceea-ce me preocupa pe mine ca chestiune constituţională.

„D. Preşedinte al consiliului. Nu cred că ţeara a putut vre o dată să se îndoaiesc, că n'ar pute să dea constituţionali ori-ce titlu va fi: rege, împărat, sau ori ce vîl. (Apause prelungite).

În răspunsul ministrului president Brătianu vîl cele mai multe diare afirmare indirectă, că România năzuesce a se ridica la rangul de regat. Puterile, dice diarele mai departe, mult nu se vor opune acestei propovări, afară doar, că Austria, care are mulţi soldaţi români, să dice ceva în contra titlului de „rege al Românilor”.

În Atena lucrurile devin foarte oimozante. După „P. Corr.” ministrul president Comanduros în sediţa camerei dela 10 Martie n. a făcut cunoscut, că după mobilizarea tuturor claselor de rezervă, a dispus chemarea la armă a celor esenţi dela serviciu în reboiul. Descoperire aceasta Comanduros a explicat-o, că dispoziţiunea nu învalvăni a amintărea, nici demonstraţiunea rezervei. Scopul ei este numai şi numai

acvirarea mijloacelor din vreme, prin care se potă escuete conclusele conferenţei (puterii), fie că escuetele are să se facă, ocupând provinciile cari, probabil, în curînd Grecia va fi silită a le ocupa îndată după decidera, care în Constantinopole nu mai poate întăria.

Generalul grecesc Caradja deoseamnă deja patriei sale planul campaniei, cu a cărui ajutoră s'ar pute paralisa superioritatea trupelor turcesce. Strategul numit, care a publicat deja mai multe oprii scientifico-militare, se exprimă astfel:

„Pateria numerică a armatei grecesce va trece peste şeptedeci de mii de oameni. Cu rezerviile împreună armata grecească se va compune aproape pe jumătate din soldaţi, cari arseve mai mult de un an. În Tesalia şi în Epir armata turcească nu va avea nici o şansă de a învinge armata grecă în cazul, când ar dispăre grăuţăţile interne şi frica de o rascoală în Turcia europeană şi asiatică. Aci se mai adauge, că armata aceasta va fi constrînsă a se împărţi în forţăţere diverse şi în poziţiuni fortificate; i va fi dar cu neputinţă, a împedeca năvălirea Grecilor, pentruca aceştia vor năvăli cu putere îndată şi întretră în punctele de năvălire. Şi, admîtînd că Grecii nu vor pute înainta departe peste fronturi, îngrişirea, că vor fi respinşi înapoi aceste linii, e curat ridicolă. Ori că de mare să fie statornicia şi experienţa în reboiul, care în Europa se atribuie atât de bucuros Turcilor, nu vor pute împedeca armata grecească de a ocupa acolo poziţiuni tari, a se fortifica într-însă, şi-şi asigura legătura cu Grecia), după armata şi municiunilor leontorilor rebolionici a acoperi ţinuturi multoase şi acoperite de păduri şi a trimite detaşamente tari, ca şprigine de locuitori să taie legăturile Turcilor, să împedeca succursul de mijloace de traiu şi de material de reboiul, să provoace necoştare şi ciocniri, cari din cauza firei locului pădurea nu pot fi numai în defavorul Turcilor.”

„Bolgari” foie bulgări din Rusie, cu toate, că întru aducerea aminte de pacea dela San-Staefano a apărut treicolortă, publică telegrame multoase despre turburări în Sişto-vo. Poporul de acolo, doar cel mai paociv din toată Bulgaria, amărit de imoşite multoase şi de abuzuri în administratiune, a devenit multoos. Militia bulgară şi-a probat armele în carnea şi sîngule conştăţamîntului bulgari, dintre cari a rînit pe mulţi şi pe doi l'a şi arestat. Ministru Slaveicof, care a venit dela Sofia să se informeze despre cauză turburării şi se lînescească poporul revoltat, a vrut să împună revoltanţilor cu autoritatea sa ministerială, căci deputaţiunea celă şi-a înfăţişat la dînsul a fost înaltă peste pîior. Urmasa a fost, că tumultul s'a sporit şi revoltanţii s'au adrestat dea dreptul la principele. Acesta a şi promis închiştione rigoroasă. — Tumulte de aceste se dice, că se vor ivi şi în alte cetăţi, fiindcă corupţiunea acum e mai mare ca în vremea Turcilor, cu

din cauza mișcărilor revoluționare dela 1848.

În evenimentele dela 48 Boliac a fost unul dintre fruntații mișcării, și de aceea, după potolirea revoluției, el fu exilat, și treacă fruntărie, se adăposti pentru moment la Brașov, apoi la Sibiu, în Transilvania, unde își luase îngrat rol de a împăca pe Românii cu Ungurii. Pentru acest se fundă la Brașov un diar intitulat „Esp-
zadarnice”. Stăruințele sale însă fiind zadarnice, trebui să renunțe la ele, și astfel, după o petrecere de câțiva timp în tabera generalului Bem, cu care întregia relațiile cele mai intime, după suprimarea revoluției maghiare, la 1849, Boliac se duse la Constantinopol, apoi de aci la Paris, unde trăi mult timp, și unde fu pionierul independen-
denței române. Impregiurul lui se adunară toți exilații și el conduse toate acele lucrări patriotice de pe atunci, menite a face cunoscută România în străintătate. Însuși Napoleon III făcea adesea-ori omenare, de al comența așezându-se diferite cestinii privitoare la România.

Reîntors era în patrie, Boliac nu lăsa a fi unul din cei mai neobiștui conțenți ai drepturilor României și ai intereselor țăranelui român. El se deosebi ca cel mai energic și mai popular publicist al epocii, lucrând împreună cu C. A. Rosseti, nedespărțitul său prețin pe atunci, la diarul „Românul” până când la 1862 fundă un diar „Bucinul”, pe care însă, la 1864, îl transformă în „Trompeta Carpaților”, givior neseac de frumuseți stilistice, de jandri originale și de idei generoase. „Trompeta Carpaților” fu organul cel mai important în toate epoca Domniei lui Cuza-Vodă, nefecăndtă nici după aceea a se menține printre diarele de primul rang ale capitalei, până la 1876, când trebui să înceteze din cauza cră-
dei boale ce iabi pe distinsul seu fundator și director.

Dar cea mai importantă a sa scriere este „Măstăriele României”, care a avut partea leului la inițiativa marelui oare a secularizării averilor mănăstiresci.

Nu mai puțin importantă este scrierea sa în limba franceză: „Topographie de la Roumaine”, pentru care a fost ales membru al „Societății de geografie comparată” din Paris, cu care ocazie savantul Maltebran a fi-
nut o alocațiune, publicată în analele acelei societăți, prin care se aduce cele mai înalte elogiuri reșosului pentru meritele sale căștigate prin publicările sale în limba franceză. Pe lângă aceste, el fu ales membru al „Societății numismatice și archeologice din Paris” și al „Societății numismatice a Franței.”

Ca om de știință, ca publicist și ca om politic, de o potrivă, Boliac a fost unul din cei mai marcați oameni ai epocii noastre din urmă.

Ca atare, era natural să nu l vedem lipsind de la nici una din mișcările vieții noastre publice. Astfel îl găsim ca deputat în Camera legiuitoare, dela 1859 până la 1866, necontent, ca ales al unuia și acelușii colegiu, col. IV. de Vlașca, și ca cel mai neobiștuit luptător al impropietății țăranelor și mai târziu al impropietății însușitelor. De asemenea l întâlnim ca membru al comitetului Teatrelor al societății geografice presidate de Domitorul, în fine ca președinte al societății archeologice române.

Eată, în trăsături principale, cine a fost Cezar Boliac.

Astăzi... el nu mai e între noi. Dar și-a deschis poarta istoriei contemporane, de unde revăind pentru generațiile următoare, el va trăi cât viitorul țării!...

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Orăștie, 12 Martie s.t. n. 1881.
Un adevăr recunoscut din lumea întreagă este: că averea spirituală a unui popor se bazează pe cea materială. Acel popor, ce dispune de o avere mai frumoasă materială, este în plăcintă pozițiune de a se bucura și de o cultură mai superioară pe toate ferenele ce le exercită. Condusă omenirea în genere, precum și corporațiuni și indiviși singuratici în specie de acest principiu, pe cât de vechiu, pe atât și de a pondeși, se silesc pe diferite căi, de a căștiga avere materială, a crucea și prin o întelepăată administrare a o înmulți, ca la timpul seu să guste fructele sale salutare.

Invetătorii din Bran încă un îmbrățiat acest principiu nedispăvare, și după ce — mai bine de un deceniu — s-au constituit pe baza unor statute, aprobate de localitățile competente — un corp, an înființat și un fond numit: „fondul copiilor miseri” din care, după ce se ridică la o cifră mai frumoasă, se se împartă din venitele lui ajutoare la copii pauperi, dar cu talente eminate spre a și continua studiul. Fondul acesta s-a înființat cu mari greutăți parte în snii primi — prin contribuții lunare benevoles din partea fostilor atenci învețorilor, parte prin taxa prescriasă în statutele de înființare și ca un intrat mai târziu ca membri ordinari ai acelușii corp și tot deodată fundatorii la acei fond. Mare avans căștigă acest fond, dela balurile ce se ută și a fi în fine în fine care an în favorul acelușii. La atari ocașuni alegau domnii marinonici din diferite locuri cu sucursul binevoitorii, străși de o caasă atât de importantă. Toate acele contribuții se cuitau, pe lângă mulțămintă prin diare. Pe lângă o atare cuitare cu publicul contribuitorii conform statuteilor corpului învețores, se publică cu finea fie căru an starea fondului, satisfecănd prin aceasta pe toți contribuitorii, vefănd că părăna n-a ajuns într-un fond fără fund. Re-pășind însă din acea corporațiune vor că-ți va indiviși și înlocuindu-se prin alții, se vede, că respectivii nu mai țin cont de jusele pretenșii ale membrilor fundatori și contribuitorii, nu mai respectăză statutele, unde expres se dice, că cu finea fie căru an se se publice rațiociniul: așa încât ori cine poate veni în suspiciune, că fondul, ce se apropia în anii trecuți de citra de 800 fl. și s-a săpat groasă în pământ. Mi țin deci de datorință, că membru fundator al desmembratului fond și ca fost membru ordinari al acelușii corporațiuni, a face atențiune la acești invetătorii băneni, ce s'ntre de a evita ori ce suspiciune, ce s'ntre de a pune născ în care căi căștigi decât investice în aceste afacere, se și revocase în memorie șșii atăvitorii, sub cari sânt subscriși, și și privind de îndreptare ca și mai nainte cu vore o că-ți va-și; de recomandă tot deodată a fi conșcii de conclusele aduse în anii trecuți, relative la o mai bună administrare a fondului și a le escuta, căci numai așa se va împlini scopul propus la înființarea „fondului pentru copii miseri.”

Larin Reil
invetător.

Nr. 377. 1880.

Copia.

Onorate Domnele! Din rațiociniile Asociațiunii transilvane publicate pe anul 1879-80 și împărțite pe la despărțimintele noastre, vă este cunoscut, că pentru ridicarea unui monument în memoria lui Andreiu Marșeșu, iubitul și neuitatul bard al națiunii române, se află deșă la casa asociațiunii modestă sumă de 442 fl. 49 cr. v. a., adunată din co-

lectele dela 1864, și din interesele aceluora.

Adunarea generală din Turda, care s'a ocupat de planul ridicării acelușii monument, a vefut foarte bine, că și o sumă atât de mică nu se poate căștiga vore un lucru de arta care se merite numele de monument. Din această caasă subscrisul comitet fu autorizat, ca în cas de necesitate se mai adăuga 200 fl. spre aceluși scop din averea Asociațiunii; i'a comis totodată ca se deschidă o colecție în sîntul națiunii, din care fondul monumentului se creacă la o sumă mult mai considerabilă. S'a sciut adecă din capul locului, că o peatră ce ar merita să fie orăști-cum considerată ca monument, are se costie cel puțin 2000 fl. Comisiunea emisă din sîntul acelușii comitet pufăndu-se în relațiuni desaproape cu întregii prietători și artiști speciali, dădă toate informațiunile luate, s'a cunoscut, că scumpul dorit nu se poate ajunge fără o nouă colecție.

Sunțiți deci invitați, ca împreună cu subcomitetul despărțimintului se benevoiați a sta în ajutorul comitetului central lucă și în această misiune dată lui de cătră adunarea generală.

După 16 ani trecuți dela moartea lui Andreiu Marșeșu, termenul ridicării monumentului din cestine până în 15/27 August 1881 deveni perentorii. Nu ne îndom, că veți deschide și Domnia Voastră o listă de colecție spre scopul sus arătat, și prin influența binefacătoare, de care vă bucurați, veți reflecta cu acea ocașune pe confrății noștri, că Andreiu Marșeșu a meritat în grad eminent de națiune și patrie, prin urmare că și-a căștigat un drept la grațitudinea poșterității, și nu numai ca poet și în casuri anumite ca profet al ei, ci și ca omul științei și o mulțime de tineri cari între anii 1830 până la 1849, apoi și ca cultivator al limbii naționale între cele mai grele Impregiurări, în fine că și pe ei, ca și pe alți căștigi din acei period, în care s'a decis destinele statului popoare, și l-a mănecă teat națiunii.

Intru acceptarea unui rezultat din cele mai dorite vă salută cu toată stima:

Din ședința comitetului Asociațiunii transilvane, pentru literatura și cultura poporului român.

Sibiu, 15 Ianuarie 1881.

Ioanbu Bologa m. p.,
președinte.

Georgiu Baritiu m. p.,
secretariu.

Varietăți.

(* Dar împărătesce.) Majestatea Sa împărățul și regele s'a îndurat prea grațios, a dăruit societății tinerilor români „Petru Major” din Budapeșta suma de 100 fl. v. a.

(* Denumiri.) Domni: Nicolau Ivan și Basiliu Barb preți gr. or. din Archidieceza Ardealului, apoi Dionisieu Pop prot. cat. din Archidieceza Blajului și Alessandru Merțariu prot. gr. cat. din Diecesa Gherleii sînt denumiți capelani classa II în rezervă.

(* Din Călătoria principelui de coroană Rudolf împărățul următoarele episoade: La o depărtare de trei oare spre nord de Cairo, la marginea pustiei, se află o grădină mare și frumoasă încununată de un par de lămăi, anume Mataria. În mijlocul acesteia grădini se află un arbore foarte vechi, noduros, care totuși înfrunzește în fine care an. Acesta după cum spune tradițiunea, este „Arborele Mariei” la umbra căruia Maria, Iosif și micul Cristos, s'nt odihnit în fuga lor la Egipt. Acî însă s'a petrecut o istorie cu mult mai vechi;

aci și într-un cuprins depărtat a fost odihnată adevăta Helopoliu, acum mai multe mii de ani. Din toată plăcerea ei, aici fisece nu se mai vede de aci o obelisie bine conservată, la distanță de o-bătaie de pușcă de arborele sus numit.

Acolo merse la 9 Februarie, principul de coroană cu suita sa, în schilpărilor vice-regelui. La vătoreștea de aci la Mataria toți se îmbrăcăză în costume originale siriane. Din nenorocire nici în Mataria, nici în principiul ei nu se veșă nici o fără și giurcel care cum susține pleca înogese. Tre-cănd pela căștigate vice-regelui dela Kube, principale propuse să vefceze în parcul cestulei. De asta-dată vefăntoreea fu mai norocoasă, căci un șacal, care o ducea bine în parcul cel frumos, eși înaintea principului, dar nu acă de gîntul lui. În același moment se auzi o nouă împușcătură, cometele Hoyos, tot așa de norocos, împușcă un lup. „Diem non perdit!” dise el-dor din suita sa, când își lăă noaptea bună. „I-a plăcut prea mult cafelele vice-regesci, ciucăburile prețioase și șacalul.” Reșb.

(* Convocare.) Subscriși alegătorii îndreptățiți în cercul electoral al Devei pentru alegerea de deputat în Camera Ungariei, an afiat de lipsă, a face conferență electorală, la pentru consultare în afacerile electorale.

Toți acei avem ocazie, a conștiema pe toți alegătorii acestor cerc electoral, cari aparțin la principalele naționale române, ca să benevoiașă, a conveni în persoană, la conferența, a cărei termin îl defigem pentru ziua de 26 Martișor 1881. st. nou înainte de ameași, la 10 oare, în Deva, spre a lua conclusele trebuincioase.

Deva, la 10 Martișor 1881.

Ioan Popiu m. p., Dr. Petcu Lazar m. p.,
Georgiu Seclau m. p., F. Hoso Longin m. p.,
Alesiu Olariu m. p., Nicolau Ogrărean m. p.,
Georgiu Nicora m. p., Is. Moldovean m. p.

(* „Fleur roumaine” se chiamă o poezie franceză nouă, compusă de cunoscutul Eduard Strauss și dedicată comitetului balului de acum un an al „Junimele române” din Viena. Piesa s'a executat de cătră orchestrul lui Strauss încă la balul pomenit, unde s'a primit cu aplauze vii, precum și s'a scris la timpul seu, de sub tipăru însă a eși „Fleur roumaine” nu de mult și costă pentru pian (2 mâni) 72 cr. v. a.

(* Necrolog.) Floarea Barzu născută Lozza de Radna ca soție, în numele ei și al filior: Traian, Laurențiu, Demetriu, Romul, Justinian, Iulius și Talida, cu imma plină de durere aduce la cunoscută, cunecă pre iubitul soț respective părinte Laurențiu Barzu paroh gr. or. inspector școlar și deputat sinodal în anul 25 al serviciului seu pastoral, 28 la fericitei sale căsătorii, și în al 47-lea an al eștiței sale în morbul apărinderii de plămâni și-a dat sufletul în mâinile creatorului în 24 Februarie (8 Martie) a. c. Remăștele pămăntesci s'au aședat spre odihna eternă în cimitirul bisericii locale în 26 Februarie (10 Martie) a. c. la 10 oare înainte de ameași. Fie'i țărina ușoară!

Bacamez în 24 Februarie 1881.

(* Depunere din oficiu.) Comitetul disciplinar al ministeriului de justiție — după cum ne spune „Pesti Naplo” — a condamnat la pierdere oficiului seu pe consiliariul de secțiune Ioan Vezekenyi, care până acum fu suspendat din postul seu. Perderea acestui oficiu ar fi urmat din pricina, că consiliariul se află în Impregiurări materiale foarte deranjate.

(* Sistarea execuțiilor de război.) Ministrul de finanțe gr. ung. a ordonat sistarea execuțiilor pentru restanțele de dare în comitatul Tim-

